Anno 1847.

ARNHEMSCHE COURANT.

De prijs dezer Courant, die geregeld *vijfmaal* 's weeks wordt uitgegeven, en wel op *Dingsdag*, *Woensdag*, *Donderdag*, *Zaturdag* en *Zondag*, is *f* 5 in de drie maanden.

ZONDAG 21 FEBRUARI.

De prijs der Advertentiën is, van *een* tot *vijf* regels, *f* 1.00, en voor elken regel daarboven 20 centen; behalve 35 centen regelrecht, voor elke plaatsing.

Openbaarmaking der stedelijke begrootingen.

Goed voorgaan heeft goed doen volgen. Op het Leidsche adres tot openbaarmaking der stedelijke begrooting door den druk, is een adres uit Utrecht gevolgd; eene plaats, welke men anders weinig op den weg van vooruitgang ontmoet. — Aldus vertoont zich ook daar eenig meerder publiek leven, waar men dit het minst verwacht zou hebben.

In hooge mate zijn wij nieuwsgierig te zien wat het gevolg dier pogingen wezen zal; of de stedelijke raad de gemeene zaak der burgerij voor deze verborgen zal blijven houden, dan of zij niet langer de duisternis zal staande houden, waar overigens, licht behoort te werken. Zal het eerste plaats grijpen, gelijk uit ouden slendergeest het waarschijnlijkst is, zoo zijn wij benieuwd de gronden te vernemen, op welke die collegiën het verzoek van de hand zullen wijzen. Breed gemotiveerd als beide adressen zijn, zal men toch moeijelijk met het eenvoudige antwoord: »gewezen van de hand," kunnen volstaan; men zal toch wel de redenen behooren te kennen te geven, welke het voor land of gemeente gevaarlijk en bedenkelijk doen achten, een punt van den sluijer op te ligten en te doen zien, hoe men bij ons gezegeerd wordt.

In verscheidene steden vindt men in den raad liberale mannen, genoegzaam gezien bij hunne medeleden om van deze de openbaarmaking te verkrijgen, wanneer zij het ernstig wilden. Waarom deden zij daartoe tot heden geene pogingen? Uit een gees het verlangen geuit en ook [illegible] kan men, ook zonder enige prophetische gaaf, met zekerheid voorspellen, dat daaraan meer of min spoedig voldaan zal worden. De begeerte is te natuurlijk, om niet voldaan te worden. Maar waarom gewacht tot dat de burgerij het vraagt? Waarom niet van zelve ongevraagd eenen [illegible] wensch vervuld?

Onder de tegenstanders behooren er, welke de zaak op zich zelve niet afkeuren, welke de juistheid der aangevoerde gronden niet loochenen kunnen, — maar hunne tegenkanting door den schijn trachten te verschoonen van vrees voor lastige en ongegronde aanmerkingen van tot oordeelen volstrekt onbevoegden. Het is zeer mogelijk, waarschijnlijk zelfs, dat dit meermalen gebeuren zal, vooral in den aanvang, wanneer velen, met de zaak nog verlegen, niet altijd zoo gelukkig wezen zullen deze uit het juiste oogpunt te beschouwen. Maar is vrees voor mogelijk misbruik genoeg om het gebruik te weren? Het is eene miskenning van de kracht der waarheid, aan haar minder invloed toe te schrijven dan aan de dwaling.

De burger zal altijd onbekwaam blijven, wanneer men hem de gelegenheid om zich te onderrigten onthoudt. Al doende moet hij leeren. En is het niet zaak, hem, hoe eerder zoo beter, de gelegenheid, zich in het behartigen der publieke belangen te oefenen, te verschaffen? Onze eeuw is niet te vreden met overleveringen; zij eischt eigen onderzoek; zij is niet voldaan met het opdragen der zaken aan enkelen; maar allen willen deel nemen, toezien hoe het met hunne belangen gaat. Die rigting is te algemeen, te diep geworteld, om te kunnen verstoord worden; men mag haar een tijdlang tegenhouden, — spoedig zal zij haren weg vervolgen.

Wat zal men met het uitstel gewonnen hebben? Men zal verbitterd en daardoor de juistheid en heldenheid van geest benomen hebben, welke tot eene juiste oordeelvelling gevorderd worden. Men zal vooroordeel, wantrouwen gewekt hebben, eene partij vinden, waar men een onpartijdig regter behoorde aan te treffen.

Plaatselijke belangen zullen door veel grooter menigte begrepen worden dan algemeene: van zelf stelt ieder meer belang in hetgeen in zijne onmiddellijke nabijheid voorvalt, dan in hetgeen verder af [illegible] de gelegenheid te stellen een duidelijk en juist oordeel over hare gemeente-belangen te vellen, is dus van het hoogste gewigt: het is den hechtsten grondslag leggen voor eene verstandige publieke opinie. Men wekt belangstelling: en waar bestaat er publieke opinie zonder belangstelling? Begint men langs den natuurlijken weg, van onderen af; met de grondeelen van den staat, de gemeenten; weet men voor haar belang te wekken, — langzamerhand zal de kring zich uitbreiden; de provincie het rijk zullen daarin gaan deelen. Is eenmaal de geest gewekt, — hij zal wel verder rondom zich grijpen. Tot hiertoe ontbrak die belangstelling, maar men vergete het niet: waar geene belangstelling is, kan ook geene liefde bestaan; men is gehecht aan hetgeen men kent; maar onbekend maakt onbemind. Elke poging, door welke men de kennis der openbare belangen meer onder ieders bereik tracht te brengen, is verdienstelijk; want zij wekt publieken geest: en welke staat bloeide, waar publieke geest ontbrak? Het koningrijk der Nederlanden strekke tot een treurig antwoord op die vraag.

Buitenlandsche berigten.

ZWITSERLAND.

Lucern, 11 febr. Heden namiddag is de uitspraak der criminele regtbank in de zaak van den aan den heer *Leu* gepleegden moord bekend geworden. Van de als medepligtig aan denzelven beschouwden, is *Michel Achermann*, ter dood veroordeeld; *Rosa Felix*, de moeder van den eigenlijken moordenaar *Jacob Muller*, tot achttienjarige tuchthuisstraf met halsring en snavel; *Anton Muller*, broeder van *Jacob, in contumaciam*, tot openbare tentoonstelling en levenslange ketenstraf; kapitein *Corragioni*, ambtenaar *Hunker* en *Lorenz Schmidli* zijn van de beschuldiging vrijgesproken; de beide laatsten, echter, zijn, wegens deelneming aan den togt der vrijkorpsen, elk tot tuchthuisstraf voor den tijd van tien maanden veroordeeld. De oud-oppérregter *Bühler* is mede, voor zoo ver de vermoording van *Leu* betreft, vrijgesproken, maar daarentegen, wegens deelneming aan den vrijkorpsen-togt, *in contumaciam* ter dood, door middel van fusillering, veroordeeld, en desgelijks ook luitenant *Brunner*. Voorts is *Lodewijk Ineichen*, als ook de kastelein *Troller*, vrijgesproken en aan *Venanz Reinert*, bij maatregel van politie, twee maanden werkhuisstraf toegekend. De criminele regtbank heeft hierop de loslating der vrijgesprokenen bevolen, welke ook terstond gevolgd is.

PRUISSEN.

Berlijn, 16 febr. Niets kon wel meer verrassend en onverwacht gekomen zijn, dan de verzekering in het koninklijk oproepings-dekreet, dat de financiën des staats in volmaakte orde verkeeren en alzoo geene ongelegenheden van dezen aard de bijeenroeping der standen noodzakelijk maakten. De geruchten omtrent onze financiele verwikkelingen hadden, vooral in den laatsten tijd, zoodanig ingang gevonden, dat het zoowel binnen als buiten 's lands als een feit werd beschouwd, dat Pruissen eene aanzienlijke leening noodig had, om zijne geldelijke aangelegenheden weder op ordelijken voet te brengen. Toen derhalve de decreten aangaande de standelijke weigering verschenen, twijfelde er schier niemand aan, of de eerste arbeid der vereenigde standen zou betrekking hebben op financiele operatien. Intusschen hebben wij thans vernomen, dat de financiele toestand van Pruissen zoo geordend is, dat het geenszins noodig zijn zal zijn toevlugt ten deze tot de standen te nemen.

— De inlijving van Krakau heeft den Breslauer handel bereids harde slagen toegebragt. Thans is daar een nieuw bankroet geslagen en wel door het huis *Dyhrenfurth*.

Dat zijn de gevolgen der zwakke en onpraktische staatkunde van Pruissen; want de inlijving van Kra-

kan is aan den ondergang van dit aanzienlijk en geacht handelshuis schuld. Het hoofd van dit huis was lid der Breslauer deputatie te Berlijn, ten einde den koning te wijzen op de treurige gevolgen der inlijving voor den handel. Beloften werden er aan deze deputatie in menigte gegeven, maar het treurig einde is geweest, dat er *niets* gedaan en Pruissen's handel opgeofferd is geworden; die zwakke Berlijnsche politiek, welke de kastanjes uit het vuur haalde voor Rusland en Oostenrijk! Indien de groote *Frederik* uit zijn graf onder den kansel der garnizoenskerk te Potsdam kon opstaan, hij zou, verontwaardigd, zijnen ouden historischen kruk op de ruggen dier droevige staatsmannen de *Polka* laten dansen.

— Wij vernemen uit goede bron, dat de terugkomst van den graaf *von Marnix*, Belgisch gezant te Madrid, tegenwoordig met verlof te Brussel, in naauw verband staat met de Spaansche huwelijks-kwestie.

De heer *von Marnix* zal niet naar Spanje terugkeeren. (*D. Br. Zig.*)

SAKSEN.

Leipsig, 24 febr. In den voormiddag van heden, is, in de zaal van het schuttershuis alhier, een adres door omstreeks 1000 personen aan de Tweede Kamer van den buitengewonen landdag onderteekend geworden, waarin *plegtiglijk tegen de landswettige (Verfassungs-mässige) te zamenkomst* van genoemde Kamer geprotesteerd en bij haar aangedrongen wordt, dat zij zich voor incompetent verklaren, zich ontbinden en op *lands-wettigen weg* zich weder constitueren zal. Aan het hoofd van dit protest staan drie stedelijke afgevaardigden uit deze stad. Algemeen was men zeer nieuwsgierig te vernemen, welken indruk en welke gevolgen dit, wel in krachtige, maar over het algemeen toch in betamelijke woorden opgestelde protest hebben zal betrekkelijk den verderen gang van den buitengewonen landdag.

ENGELAND.

London, 22 febr. De tweede lezing van lord *Bentinck's* voorstel, omtrent het aanleggen van spoorwegen in Ierland, ter verschaffing van werk aan de noodlijdenden, is gisteren avond in het Lagerhuis met 322 tegen 118 stemmen verworpen. Men verwacht alzoo, dat de heer *Osborne*, zoo als hij aangekondigd heeft te zullen doen, indien het voorstel van den heer *Bentinck* niet werd aangenomen, eerlang eene gewijzigde motie ter tafel zal brengen, tot het verleenen van voorschotten aan soodanige Iersche spoorwegen, als, naar oordeel der kommissarissen van de spoorwegen, een blijvend nut en geen blijvend bezwaar zoude opleveren.

— Volgens het blad de *Economist* heeft de Nederlandsche minister, ten opzigte van de toelating der geraffineerde suikers uit Nederland, van ons gouvernement een voorloopig antwoord ontvangen, dat Engeland het gereclameerde regt erkent en bereid is toe te staan, onder wederkeerige hernieuwing van eenige oude reclamatiën van Engeland jegens Nederland. Men hoopt, dat de beide regeringen zich spoedig omtrent dit punt zullen verstaan.

— Met betrekking tot de vlugt van don *Miguel* uit Italië, zegt *de Times* van den 16den: Gisteren liep het gerucht algemeen, dat don *Miguel*, wiens ontvlugting uit Rome sedert eenige dagen bekend is, alhier te Londen was aangekomen. Wij weten hiervan niets anders dan dit gerucht, en onze eigene correspondentie doet ons veeleer vermoeden, dat hij van Civita-Vecchia regstreeks naar Portugal gestevend is. Mogt hij zich, evenwel, werkelijk in Engeland bevinden, zoo zou dezelfde waakzaamheid, die het uitzetten van de expeditie van generaal *Flores* verhinderd heeft, ook Portugal voor nieuwe revolutionnaire aanvallen van den pretendent weten te behoeden.

— Gisteren heeft op het ministerie van Buitenlandsche zaken weder een kabinetsraad plaats gehad, waarbij alle ministers tegenwoordig waren.

— Lord *Palmerston* heeft zaturdag jl. eene groote soirée gegeven. Het grootste deel van het corps diplomatique woonde haar bij, onder anderen ook de graaf *de Saint-Aulaire*, Fransch gezant, benevens zijn eerste secretaris en de overige attachés des gezantschaps.

De *Times* meldt, dat hij officiëel bericht heeft ontvangen van de sluiting der Russische havens voor den uitvoer van granen.

FRANKRIJK.

Parijs, 17 febr. De Kamer der Gedeputeerden is vergaderd geweest, en bij die gelegenheid zijn van regeringswege ingekomen vijf ontwerpen. Het eerste heeft betrekking tot de inrigting eener geregelde vaart tusschen Marseille, Bordeaux en Nantes met de Havana, heen en weder. Het tweede betreft de instelling eener geregelde dienst, door middel van stoombooten, tusschen Havre en New-York. Bij het derde, zoude de Fransche bank worden gemagtigd, om ook biljetten van 250 franken uit te geven. Het vierde heeft betrekking tot de verlenging van den termijn, welke is gesteld voor de onwettige bezitters van domeinen, ten einde dezelve op taxatie te kunnen overnemen en betalen. Het laatste alleen is van plaatselijk belang.

De voordragt, betreffende de Fransche bank, schijnt voorshands veel genoegen te hebben gegeven. De wijze, waarop de laatste maatregelen van de bank door de organen der behandelende partij worden beoordeeld, doet vermoeden, dat de escomte eerlang verminderd zal worden.

SPANJE.

Madrid, 13 febr. Gisteren is het ontwerp-adres, in antwoord op de troonrede, in de Kamer der Afgevaardigden voorgelezen. Een van de meest kenschetsende trekken in dit stuk is de buitengewoon voorzigtige toon, waarop hetzelve wegens de omstandigheden is moeten gesteld worden. Het congres moest inderdaad op eene troonrede antwoorden, die vervaardigd was door het voorafgegane ministerie. Sommige personen bejammeren het, dat in dit adres niet gesproken is van het verlangen naar eene algemeene amnestie, zoowel als naar de herstelling van de jury voor pers-delicten. Men begrijpt, dat het initiatie in deze zaken aan de cortes toekomt, en dat het adres over deze moeijelijke punten moet zwijgen.

BELGIE.

Brussel, 18 febr. De redevoering, met welke de procureur-generaal *de Bavay*, dit jaar de zittingen van het geregtshof heeft geopend, heeft de aandacht van velen opgewekt, voorzeker, uithoofde van den grooten lof, dien hij den vermaarden van *Espen* heeft toegezwaaid (wiens aangedachtenis dezelve in als die van *Stevin*, bij de geestelijkheid in groote eere wordt gehouden), maar voornamelijk, omdat hij als beginsel aanneemt, dat ook de Belgische constitutie veroorlooft, dat de wereldlijke magt het hoogste geestelijke gezag, dat welk in de uitoefening zijner regten te ver gaat, deswege als ter zake van misbruik, ter verantwoording kan roepen en teregtwijzen. Men kan ligt nagaan, dat deze redevoering door de organen der geestelijkheid vinnig is gehekeld.

Binnenlandsche tijdingen.

's Gravenhage, 18 febr. Bij besluit van heden heeft Z. M., op voordragt van den minister van financiën, van 10 dezer, houdende aanbieding van de door den staatsraad, agent van het ministerie van financiën te Amsterdam, en door de agenten van 's rijks schatkist opgemaakte staten, respectivelijk aanwijzende de sommen, welke onbetaald zijn gebleven op de ter uitvoering der wet van 6 maart 1844 (*Staatsblad* no. 14) gedane inschrijvingen, en waarvan de onverhaalbaarheid voldoende is gebleken; zijnde door welgemelden minister het voorstel gedaan, om het bedrag dier achterstallen, voor de 3 pCts. inschrijvingen ten beloope van *f* 25,058.70 en voor de vrijwillige, bedragende ter som van *f* 4926.01, als onverhaalbaar uit de rijksboeken te doen afschrijven;

Overwegende, dat het Z. M. hoogst welgevallig is, in dit betrekkelijk geringe cijfer der onverhaalbare achterstallen, op nieuw een bewijs te vinden van de trouwe voldoening der inschrijvers aan hunne vrijwillig opgenomene verpligtingen, voor de geheele afdoening der inschrijvingskohieren, buiten actualiteit der schatkist, en zonder dat den enkel onderdaan deswege vervolgd worde, te bevorderen;

Bepaald, dat de in dezen hoofde dezer vermelde achterstallen, uit 's konings bijzondere fondsen, op den voet der wet van 6 maart 1844 (*Staatsblad* no. 14), zullen worden aangezuiverd, en dien ten gevolge de inschrijvingskohieren geheel afgesloten, wordende de minister van financiën, en de thesaurier van het ninklijke huis, ieder voor zooveel hem betreft, gemagtigd, om het noodige tot regeling dezer aangelegenheid tot stand te brengen.

— Den 14den april, den dag waarop de Pruissische landdag is bijeengeroepen, is het de eerste zondag na Paschen, die *Quasimodo-geniti* heet!

's Gravenhage, 19 febr. De Hooge Raad, burgerlijke kamer, heeft heden uitspraak gedaan in de zaak van de heeren *Luden* en *van Goyne*, eischers van een arrest van het hof in Noord-Holland, van den 25sten juni 1846, tegen de heeren *Klosser van IJzendijke* en *Knoops*, verweerders, betreffende het nieuwe reglement en tarief voor de makelaars te Amsterdam, van den 1sten februari 1845.

Men zal zich herinneren, dat door de eischers was beweerd: schending van artikel 153 der Grondwet en miskenning van artikelen 62 en 71 van het Wetboek van Koophandel, als zijne door het hof beslist, dat het tariferen der werkzaamheden van de makelaars te Amsterdam niet behoort tot de wettige bevoegdheid der stedelijke besturen en *niet* te rangschikken is onder de *huishoudelijke belangen* eener gemeente. De Raad heeft overwogen, dat, volgens artikel 153 der Grondwet, aan de plaatselijke besturen de beschikking is overgelaten over de huishoudelijke belangen hunner gemeenten; dat aan hen, in artikelen 62 en 71 van het Wetboek van Koophandel met de meest onbepaalde magt is opgedragen de aanstelling der makelaars en de bevoegdheid, om, wanneer deze zich aan eene of andere overtreding schuldig maken, naarmate der omstandigheden, hen in hunne bediening te schorsen of daarvan te ontzetten; dat de Nederlandsche wetgever, omtrent dit onderwerp, geheel is afgeweken van de bepalingen, in den Franschen *Code de Commerce* voorkomende, en gemeend heeft, dat het meer doelmatig was, de aanstelling van en het toezigt over de makelaars aan de stedelijke besturen op te dragen; dat onder aanstelling ook *tegelijkertijd* begrepen is het vaststellen van een reglement, en het regelen van het loon, bij tarief, voor werkzaamheden, door de makelaars verrigt. Op de gemaakte aanmerking omtrent artikel 153 der Grondwet, en alsof 's hofs verklaring, dat de vaststelling van een makelaars-tarief *niet* behoort tot de *huishoudelijke belangen*, in dat artikel bedoeld, eene feitelijke beslissing zoude zijn, waarop in cassatie niet kan worden teruggekomen, is beslist, dat hier sprake is van den *zin* en de beteekenis van artikel 153 strengenomen, en dat dit eene vraag is van *zuiver regtskundigen aard*; dat die aanmerking derhalve is geheel ongegrond; dat toch het vaststellen van een makelaars-tarief [illegible] behoort tot de *huishoudelijke belangen* [illegible] daargesteld *alleen* voor de makelaars *binnen Amsterdam*, om de handelaars daar meerdere waarborgen te geven, en tevens blijkt uit [illegible] de welvaart en den voorspoed der ingezetenen aldaar; dat, door een en ander ontkennend te beslissen, het dat artikel 153 der Grondwet *geschonden* en artikelen 62 en 71 van het Wetboek van Koophandel *miskend* heeft. Op deze gronden heeft de Raad het arrest in het eerste en hoogste ressort gewezen, *vernietigd*; en, de hoofdzaak beslissende, *recht* en in dier voege als het hof hier behoorde te doen, verklaard, dat de eischers konden volstaan met het aanbod aan de verweerders om de courtage, voor door de laatsten verrigte werkzaamheden toe te kennen, overeenkomstig het *nieuwe* tarief van den 1sten februari 1845, ten bedrage van *f* 204.99, waartoe zij zich altijd bereid hadden betoond, met oplegging van alle verderen eisch en veroordeeling [illegible] in de kosten.

[illegible] van den Tweede Kamer der Staten-Generaal [illegible] een ontwerp van wet tot intrekking der wet van 29 nivôse, XIIIde jaar, betrekkelijk de verpligting van den staat tot opvoeding van een kind uit huisgezinnen, waarin [illegible]

Rotterdam, 20 febr. Het [illegible] dat heden door den raad dezer stad [illegible] door heeren burgemeester en wethouders voorgestelde schikkingen met mr. *I. Thorn* goedgekeurd zijn, omtrent het verzamelen van het sconcevuil in de binnenstad. Hierdoor is thans het voornemen geopend, om bij eene stipte handhaving der keuren en de reinheid, de zindelijkheid der binnenwateren zeer bevorderd en eene belangrijke waarde aan goederen met voor den handbouw bestemden te zien.

Arnhem, 20 febr. [illegible] van Zuid-Holland heeft de diaconie van het klassicaal bestuur van Leiden, waarbij de beroeping van ds. *van der Zeff* van Zutphen, goedgekeurd is, bekrachtigd, zoodat deze zaak in handen [illegible] is en [illegible] goedkeuring verder [illegible] gewachtende is [illegible] die gisteren [illegible]

Ingezonden stukken.

Niet-openbare hoon of laster.

Door te lang wachten op een splinternieuw wetboek van strafregt, hebben wij er toch ook oneindig veel bij gewonnen, al was het maar alleen de uitvinding van een paar, tot dusver geheel onbekende misdrijven. Voor zoo ver wij het meesterstuk van onzen modernen cicero, den hier genoeg te roemen DANIËL VAN CAMPEN NIEUWLAND, kennen, zijn er maar twee *nieuwigheden* in zijn ontwerp van het wetboek van strafregt ingevoerd; maar het zijn dan ook nieuwigheden van zoodanig kaliber, dat zij best kunnen opwegen tegen *al* de constitutionele nieuwigheden, met welke onlangs de Pruissische monarch zijne landskinderen *verrückte*. Het zijn een paar nieuwigheden, waarvan men noch in Pruissen, noch in Oostenrijk, noch in Lucca, eenig denkbeeld heeft, en die ons alleen herinneren aan den befaamden leeuw op het St. Marcusplein van het oude Venetie. In één woord, onze geniale minister van justitie heeft ontdekt, dat het niet genoeg is, *openbare* hoon en laster strengelijk te straffen, maar ook dán, wanneer die misdrijven in het *diepste geheim* worden begaan!

Tot dusver was het eene vaste stelling, dat hoon en laster zonder *openbaarheid* ondenkbare zaken waren. NAPOLEON, die niet gaarne had, dat men veel redekaveldé, dacht er echter niet aan, om ook de woorden, in uwe binnenkamer geuit, te bespieden en te bestraffen. Onder de Fransche heerschappij kon men nog gerust, bij het naar bed gaan, tegen zijne vrouw zeggen: »dat Corsikaansche gedrocht is een aarts-tiran." Alleen: *soit dans des lieux ou réunions publiques, soit dans un acte authentique et public, soit dans un écrit imprimé qui aura été affiché, vendu ou distribué*, — werden die woorden strafbaar. De staatsraad PIJKER, die den 7den februari 1810 de motiven van bedoelden titel van het *Code Napoleon* ontwierp, kende dan ook niet te verklaren, dat de misdrijven van hoon en laster eerst door *openbaarheid* ontstonden. Wil men nog sterker bewijs? — De overleden heer VAN MAANEN, de leermeester van onzen CICERO, vulde, in 1830, eenige *gapingen*(?) van het *Code Napoleon* aan. Zijne bepaling wat tot beleediging van hoon en laster, ligt [illegible] in het openbaar, dan niet zag hij er geene *gaping* van het Fransche wetboek in, dat door hetzelve alleen *openlijke* laster en hoon werden gestraft. Zijne wet luidt: »al wie boosaardig en *openbaar*," enz: en hij verklaarde dan ook ronduit, dat *openbaarheid* steeds het kenmerk van het misdrijf moest zijn.

De leerling [illegible] den meester, de minister der *nieuwe* régering wint het dan [illegible] ver al. Ik spreek niet van de [illegible] tegen die misdrijven bedreigde straffen, zoo een-lange gevangenis en duizend gulden boete, uit een met één enkel onbedachtzaam woordje kunnen verwerven, — indien althans [illegible] kamer het niet verhoedt. Men kan er vrede mede hebben voor hem, die opzettelijk in het *openbaar* laster (welke zoo dikwerf *waarheid* is) verspreidt, of honende woorden bezigt, maar ook bij *niet*-openbaarheid? Dat is toch wat te veel, [illegible]

[illegible] den te leur-gestelden solliciteur, die uit [illegible] terugkomt, en door zijne [illegible] [illegible] gevoelens [illegible] de dreigende strafwet. De muren hebben ooren; wraakzuchtige dienstboden, lijdige buren, onberaden vrouwelijke praatzucht, mogen zijne woorden verklappen, — en de gevangenis staat voor hem open.

Gij zult in vertrouwen aan uwen vriend, aan uwen broeder of vader eenen brief schrijven, en onbewimpeld uw gevoelen over personen en zaken mededeelen, en, laat hem ontrent aan een regtsgeleerde te [illegible] uwe woorden aan den vertalerijken post toevertrouwen, — gij gaat nog niet veilig, want regtsgeleerden [illegible] van ministeriële beschouwingen af; — leg hen voor aan den procureur-generaal, of aan den minister-CICERO zelven; maar hoe dan ook uw gebeente, als er een enkel onvoorzigtig woordje kunnen gevonden werd. Gij doet beter, met in het geheel niet meer te schrijven.

En spreken? — ja dat is nog erger. Spreken gaat hard op, en daar zijn altijd getuigen bij. Gewen u bij voorraad aan eene vaste formule, *die gij voordreunt opdat gij u niet vergist*, zoodra de naam des konings of een der prinsjes genoemd wordt, bij voorbeeld: »onze koning is de beste der koningen, de zorgvuldigste vader van zijne geteelde kinderen; ik zegen in ootmoed zijnen naam." Trapt een prins u op de teenen, hebt gij hem soms ontmoet waar gij geen vreugdebetoon verlangt te zien, — zwijg van het voorval, verkrop uwen spijt, ook tegen uwe huisgenooten, of beef voor de gevangenis.

Maar waan gij bovenal op passen moet, is dit, van toch vooral niet in het bijzijn van een ander een vertrouwelijk glas wijn te nuttigen, en over de zaken des vaderlands te spreken; zoo ligt glipt een onberaden woord over de lippen, als de wijn naar binnen glipt. Bepaal u bij koetjes en kalfjes; spreek van het slechte weder, de duurte der aardappelen, het ongenoegen, dat gij met baker of meid ondervindt, en van de japon, die gij voor uwe vrouw hebt gekocht. Om Godswil, nooit van politiek; zoo ligt kondt gij iemand honen. Laten steeds de grendelen des kerkers in uwe ooren rammelen, en de strafwet in uw gemoed spoken.

Zijt gij een der minnoegden; — er, wordt in 's Hemels naam vergenoegd. Gij mogt eens in den droom uiten, wat gij in den webspannigen gorgel terugdringt, als er iemand bij is. Ik sidder als ik denk aan mijne kwaal van hard-op-droomen; ik, die slaap in eene bedstede, slechts met een planken beschot van mijns buurmans legerstede, een felle kommies, gescheiden; reeds nu doe ik mijn best om vergenoegd te worden; ik lees niets anders dan het *Journal de la Haye*. — maar ach, wat honende woorden heeft ook dat blad in den laatsten tijd uitgekraamd; en als ik nu in mijnen slaap die woorden eens door elkaar haspelde, en mijn buurman het hoorde, en het aangaf, — ik ongelukkige, ik, die toch reeds in het zwarte boek sta opgeteekend. De kerker met zijne grendels en sloten stond mij te wachten, alleen omdat ik geslapen had.

Neen, ik ga bij den hofgoochelaar BAMBERG een slot bestellen, dat ik dag en nacht op den mond houde; mijne pennen en mijnen inktkoker werp ik in den Oceaan.

De heer SCHOONEVELD en het Journal de la Haye.

Fooi, mijnheer SCHOONEVELD! hoe durft gij het wagen, het arme *Journal de la Haye*, dat van allen vreemden invloed onafhankelijke blad, hetwelk nog zoo onlangs door den neerlijzen graaf DE MONTALEMBERT eens der dego de waarheid te zeggen, toonde, welke verheerende theoriën het voorstaat — hoe durft gij het wagen, het arme *Journal de la Haye* lastig te vallen! Van welke onbeschaamdheid, van welk onlandskinderlijk wantrouwen getuigden uwe vragen aan den minister van justitie, in de vergadering van 9 dezer, zonder blozen, geuit! Het scheen waarachtig wel, of gij het hetsch voornemen hádt Z. Exc. eens ter dege in verlegenheid te brengen met die onverwachte vragen, en het is u zeker deerlijk afgevallen, dat Z. Exc. toen meer in eens bereid was uwe onbeschaamde vragen te beantwoorden, waardoor al uwe booze voornemens [illegible] verijdeld.

Klaar als de dag is het, dat het *Journal* noch heel noch half officiëel is, noch als het organ van [illegible] moet worden beschouwd. Het is eene [illegible] gouvernementsblad [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] alles wat men er leest wordt opgenomen zonder medewerking van eenigen minister. Hoe kon toen dienomtrent eenige twijfel bij u bestaan, mijnheer SCHOONEVELD? Heeft de redacteur zulks niet nog onlangs op het uitdrukkelijkst in dat blad verklaard, en zondt gij het *Journal de la Haye* in staat achten eenige onwaarheid te verkondigen? O, gij ongelovige! Wij hopen, dat het antwoord van den minister u zal hebben genezen, maar [illegible] voor, Gij, die het eerbiedwaardige *Journal de la Haye* niet vertrouwt, zoo vrolijk vertrouwt gij zelfs Z. Exc. den minister van justitie ook niet. Welligt zijt gij in staat uit Z. Exc. antwoord op uwe eerste vraag, die Z. Exc. zoo verstandig was het laatst te beantwoorden, eenige stof tot twijfel te vinden. Misschien gaat uw wantrouwen zoo ver, dat gij, wanneer de minister verklaart, dat het *Journal de la Haye* onder zijn toezigt niet staat, en *te meenen*, dat ook geen zijner ambtgenooten zich met dat toezigt belast, — misschien, zeg ik, gaat uw wantrouwen zoo ver, dat gij dit antwoord als ontwijkend beschouwt, en het nog wel voor mogelijk houdt, dat een der ministers zulk een toezigt uitoefent, schoon de minister van justitie *meent* van niet. Maar, mijn hemel, is dan de meening van eenen minister niet oneindig veel meer waard, dan het weten van u of van mij? Als een minister op zijn hoog standpunt, van waar hij het geheel zoo volmaakt overziet, iets meent, dan is dat voor ons volkomene zekerheid. Als er dus nog een greintje landskinderlijkheid in u is, mijnheer SCHOONEVELD, als gij nog een sprankje gevoel hebt voor Nederlandschen zin, — wat moet gij dan beschaamd hebben staan kijken, nadat de minister zich verwaardigd had — hetwelk ik in zijne plaats in het geheel niet zou hebben gedaan — uwe zotte vragen te beantwoorden.

En wat ik mij ter wereld niet kan begrijpen, is, dat, na des ministers antwoord, nog een ander zijne stem tegen het vervolgde *Journal* durfde verheffen. Maar de heer VAN DAM VAN ISSELT! — ach! wij kennen hem allen; hij is *on*verbeterlijk! Zoolang wij mannen als hij in onze volksvertegenwoordiging hebben, zullen onze landsvaderen geene rust hebben, zullen hunne beste bedoelingen aan de heftigste aanvallen blootstaan, en zal het dwaze idée van grondwets-herziening blijven bestaan. De man is onverbeterlijk, wij zeggen het met eene zucht! Geen jonkheer VAN PANHUIJS, geen DUYMAER VAN TWIST heeft eenigen invloed op hem. Hunne zoete, zalvende, balsemende woorden gaan zijne oren voorbij, alsof zij niet tot hem gerigt waren; hij is doof voor de stemme des behoeds, en zou misschien met vreugd al onze landsvaderen door anderen zien vervangen.

Ja, ik houd het er voor, dat, als eens iemand goddeloos genoeg was, om te zeggen: »Er is geen elendiger blad, dan het *Journal de la Haye*;" geene woorden zijn in staat de gevoelens van diepe verachting uit te drukken, die ieder, wien een eerlijk hart in den boezem klopt, en die het wél meent met zijn vaderland, moet bezielen voor de elendige wezens, die zich verlagen, de kolommen van dat blad met hunne wijsgeerige brabbeltaal te vullen, die de natie zoeken te bedriegen, om de ministers te believen: die verraad plegen jegens land en vorst, die land en vorst aan de verachting van vreemde natiën prijs geven, en ons, door het prediken der jammerlijkste stelsels, bloot stellen aan onoverzienbare ellende, en totalen ondergang. — Ik houd het er voor, zeg ik — dat mijnheer VAN DAM VAN ISSELT dien lasteraar zou toeroepen: »Ik ben het met u eens." In ten morreel overtuigd — uit zijne woorden is het duidelijk op te maken — dat, als er ooit een voorstel kwam, om de subsidie van maar *f* 25000 aan het *Journal de la Haye* te onttrekken, hij in een dartelen zijne goedkeuring zou hechten. Maar, mijn hemel, dan was het met het *Journal de la Haye* gedaan! Abonnés heeft dat blad niet; ten minste slechts weinigen, omdat maar weinigen in staat zijn den wijsgeerigen geest, die in dat blad doorstraalt, te vatten, of omdat er te veel gehoor wordt gegeven aan de inblazingen van de *Arnhemsche Courant*, *Asmodée* of *Burger*, die wantrouwen zaaijen, grondwets-herziening prediken, en dergelijke verfoeielijke dingen meer voorstaan. Dan waren dan ook die weinigen verstoken aan het heerlijke lieflt, dat het *Journal de la Haye* over hen uitstort; dan was het gedaan met de verdediging der eer en liefelijkheid van alle kanten aangevallen ministers? Welk blad zou dan zijne kolommen willen openen? als TH. VAN HALL eens wilde bewierooken? als IR VAN HALL eens eenen zoo wel verdienden lof wilde toezwaaijen? Ook heer, al onze ministers liepen groot gevaar, den een of anderen tijd de portefeuille te moeten nederleggen: en waar zou het dan met ons arme vaderland heen?

Toet, mijnheer SCHOONEVELD, foei; mijnheer VAN DAM VAN ISSELT! aan welke gevaren stelt uw onredelijk wantrouwen ons niet bloot? Ik had wel lust om er nog wat meer over te zeggen, maar ik vermag het niet. Reeds dit mijn geschrijf is mij verward uitgevallen, hetgeen alleen is toe te schrijven aan de diepe verontwaardiging, welke mij vervulde, toen ik mij genoopt gevoelde de pen op te vatten, om die beide verlegenwoordigers eens de les te lezen.

Ik hoop, dat jonkheer VAN PANHUIJS den heer VAN DAM VAN ISSELT, en ook DUYMAER VAN TWIST den heer SCHOONEVELD eens onder vier oogen ter dege de waarheid zal zeggen.

12 februarij 1847. P. W.

Grondwets-herziening. — Vereenigingen van voorstanders van maatschappelijken en constitutionelen vooruitgang. — Door mr. H. G. A. THIEME, C. Az., advocaat te Arnhem.

Onder bovenstaanden titel is dezer dagen bij den boekhandelaar C. SCHUNCKE te Utrecht eene brochure

re in het licht verschenen, welke, onzes inziens, warme vaderlandsliefde en echt constitutioneelen geest ademt. Het is ons daarom eene aangename taak het publiek dat geschrift aan te kondigen en met deszelfs inhoud eenigzins nader bekend te maken; te meer, omdat de opwekking der natie tot zelf-handelen, welke *daarin* gevonden wordt, in den tegenwoordigen tijd zeer zeker niet te onpas is gedaan.

In den aanvang wijst de schrijver op de heilspellende zucht tot openbaarheid en openlijk handelen, welke thans allerwege veld wint, op den krachtigen aandrang tot afschaffing der ongelukkige graanwet en op het niet te ontkennen verschijnsel, dat de natie eindelijk begint te ontwaken uit haren staat van onverschilligheid omtrent de algemeene belangen. Deze verblijdende teekenen des tijds geven, meent hij, regt om te hopen, dat het ingetreden jaar ons eenen aanzienlijken *stap* verder zal brengen tot de lang gewenschte verbetering van onzen staatkundigen toestand. Maar wil de natie die verbetering, dan zal zij zelve de handen aan het werk moeten slaan. De regering toch kant zich hardnekkig tegen elke hervorming en schijnt niet in te zien, dat haar stelsel van behoud inderdaad is het verderf des vaderlands.

Van dien verklaarden toestand der regering tegen allen vooruitgang dragen, bij den schrijver — en dit volkomen te regt — de ministers de schuld; maar evenwel ontveist hij het zich niet, dat er sommigen, misschien reeds velen, in den lande gevonden worden, die de oorzaak van dien tegenstand en de bron des kwaads hooger zoeken dan bij de raadslieden der kroon. Tegen die *dwaling* waarschuwt de heer THIEME met ernst en bestrijdt tevens krachtig het beweren, onlangs geopperd, dat de populariteit des konings aan het afnemen zou zijn. Met den hoogleeraar FREEDE, in diens brochure: »*Beschouwing der openbare meening*," noemt de schrijver dat beweren *eene treurige stelling*," welke hij door geen lafhartig stilzwijgen zal laten veldwinnen, maar bij elk en overal tegengaan, waar hij slechts kan. Nimmer zal hij de kroon doen afdalen in het strijdperk der driften, maar integendeel steeds hare regten en die van het regerend stamhuis verdedigen; doch niet enkel tegen de valsche vrienden der vrijheid, maar ook en bovenal tegen de valsche vrienden der kroon zelve. Zij toch — en talrijk en veelsoortig zijn ze — zij hebben de *dwaling* doen geboren worden, tegen welke de schrijver waarschuwt, en aanleiding gegeven tot het opperen der *treurige stelling*, welke hij bestrijdt. Zij deden de bekende *holle theoriën* en constitutionele ketterijen verkondigen; zij verscholen zich achter den zorgelijken mantel; voor de gevolgen daarvan ruste de verantwoordelijkheid op hen, niet op de oppositie-pers, die zich, ja soms uitspattingen veroorloofde, maar — dit had de schrijver er gerust kunnen bijvoegen — de regten der kroon meer getrouw handhaaft en beter verdedigt dan de mannen van het stelsel des behouds.

Van hen, die het behoud aankleven, is voor de natie niets te hopen. Daarom wekt de heer THIEME haar op, om, op wettige wijze, zelve te handelen ter verkrijging eener staats-inrigting, waaraan volk en vorst behoefte hebben. Zijne innige overtuiging zegt hem, dat daartoe moet gehandeld worden de weg der *bedaarde, maar standvastige strijdvoering, door kracht van redenen, tegen het behoud, ten fine eener radicale hervorming onzer staatsinstellingen.*

Wij en alle liberalen in den lande met ons, wij mogen in de keuze der tot bereiking van ons gemeenschappelijk doel te volgen gedragslijn van den schrijver in meening verschillen of niet, — wij allen zijn hem dank verschuldigd voor de vrijmoedige wijze, waarop hij zijne overtuiging te dier zake heeft uitgesproken. Het is toch, in ons vaderland, geene geringe zaak, om eene overtuiging kenbaar te maken, lijnregt in strijd met die van talrijke ligtgeloovige, vertrouwende Nederlanders in Nederlandschen zin; eene overtuiging, welke aan de tegenwoordige regeeringsmannen alle vertrouwen ontzegt, welke de strekking heeft om publieken geest op te wekken en de natie, de gerek gedultdigde natie, tot zelf-handelen aan te sporen. Vooral behoorde er vrijmoedigheid toe om dat te doen op jeugdigen leeftijd en voorziende de verwijten van aanmatiging, radicalismus en welke al meer van zekere zijde daarvan het gevolg kunnen zijn. De heer THIEME heeft wel gedaan, dat hij zich door geene bedenkingen heeft laten afschrikken, maar, bij het uitspreken zijner overtuiging, der oude spreuk: *Doe wel en zie niet om*, is gedachtig geweest.

Nadat nu door den schrijver zijn doel — de radicale hervorming onzer staatsinstellingen — alsmede de weg, om daartoe te geraken — die der bedaarde, maar standvastige strijdvoering, door kracht van redenen, tegen het behoud — zijn aangewezen en nog, ten allen overvloede, is verklaard, dat hij geen' strijd wenscht te voeren tegen personen, zelfs niet tegen de huidige dienaren der kroon, maar alleen tegen stelsels en instellingen, gaat hij vervolgens over tot de beantwoording der vragen: welke zal de wijze, welk het veld der strijdvoering tegen het behoud, welke zullen de wapenen zijn?

»Onze wapenen, meenen wij," laat hij daarop volgen, »moeten zijn de kracht van aansluiting en beendragtige zamenwerking der hervormings-gezinden, de kracht van publieken geest, op te wekken door bespreking der openbare aangelegenheden in vereeniging op te rigten constitutioneele gezelschappen, »en ons terrein zal natuurlijk in de eerste plaats de »kring dier vereenigingen; er zou, behoudens beter »weten, in de tweede plaats, een orgaan moeten »zijn, een dag- of weekblad, opengesteld ter openbaring en publiekmaking der in en door die genootschappen verkregene resultaten, toegankelijk tevens »voor discussie over vragen van publiek regt of publiek belang."

Deze woorden drukken, dunkt ons, uit hetgeen ieder verlicht en vaderlandslievend burger op de voorgestelde vragen zou hebben geantwoord. Immers, gelijk de schrijver het door voorbeelden staaft, de kracht der zamenwerking en der openbaarheid is, even als de kracht der waarheid, onweerstaanbaar en alverwinnend. Uit dien hoofde wordt verder de oprigting van soodanige constitutioneele vereenigingen ten eerste aangeprezen. Die genootschappen en de openbare behandeling der publieke aangelegenheden zouden, daarenboven, bij de natie de onbekendheid met en het gebrek aan belangstelling in de gemeene zaak doen verdwijnen en aan eenen publieken geest het aanzijn schenken, die tot nog toe in ons vaderland wordt gemist, alhand 40 welnig is ontwikkeld en die toch voor het constitutioneel leven eens volks een eerste vereischte is. Het ware te wenschen, dat de behoefte aan publieken geest in ons vaderland bij allo hervormingsgezinden diep en innig wierd gevoeld en hen aanspoorde om geen' tijd te verliezen, maar de handen in een te slaan, en, op het voorbeeld van reeds bestaande, door den schrijver aangewezene vereenigingen allerwege dergelijke constitutioneele genootschappen op te rigten, die — er is niet aan te twijfelen — de kans aan welslagen voor zich hebben en eenmaal voor Nederland de boden kunnen worden van eenen blijden en heugelijken dageraad.

De heer THIEME besluit zijne brochure met eene korte toespraak aan zijne jeugdige medeburgers, die met hem gelijke beginselen huldigen. Hij brengt hun onder het oog de dure, op hen rustende verpligting om vrijmoedig te spreken en openlijk te verklaren, dat zij vooruitgang en ontwikkeling wenschen, en roept hen op, om, met ter-zijde-stelling van ijdele vrees, hunne krachten mede in te spannen tot de bevordering van het welzijn des dierbaren vaderlands. Moge die welmeenende taal niet ledig tot den schrijver wederkeeren, maar vruchten dragen, der goede zaak noodig!

Ons oordeel over de aangekondigde brochure, van welker inhoud wij meenden het publiek eenig verslag schuldig te zijn, is, — men heeft het reeds opgemerkt — verre van ongunstig. Wij kunnen de lezing derzelve gerustelijk een ieder aanbevelen: aan de mannen van den vooruitgang, omdat het hun welkom zal wezen in dat geschrift hunne gevoelens in krachtige taal uitgesproken, te ontmoeten; en aan de mannen des behouds, opdat zij mogen zien, dat kalmte en bezadigdheid eigen zijn zelfs aan de jeugdige leden der door hen zoo verguisde en verkeerde oppositie.

A., 15 februari 1847. H. T.

Advertentiën.

Bekendmaking.

De in deze Courant van den 31sten Januarij en 9den Februarij 1847, omschreven, aan de Erfgenaten dier wijlen JACOBUS BURGERS en CATHARINA THIJSSEN toebehorende, en onder *Wageningen* gelegene VASTE GOEDEREN, zijn ingezet en met de hoogen gebragt als volgt:

1o. De HERBERG en UITSPANNING, het *Misverstand*, op . . . . . f 3300

2o. Het stuk BOUW- of TEARAKSLAND, *op den Douw*, op . . . . . f 800

En 3o. Het stuk DITO, aan den Beekerkamperen Grindweg, op . . . . . f 571

Zullende de toeslag daarvan plaats hebben op Donderdag den 25sten Februarij 1847, des avonds om zes uur, in *het Misverstand*, te *Wageningen*; terwijl inmiddels nadere hoogen gesteld en informatiën verkregen kunnen worden ten Kantore van den Notaris KUIJK, te *Wageningen*. — *Brieven franco.*

Bekendmaking.

Eerstdaags zal binnen *Wageningen* gevveld en verkocht worden: het van oude bekende, aan de Hoogstraat gelegene, LOGEMENT, *het Gelderlandsche Welvaren*, benevens een TUIN aan den Stadswal, en een stuk BOUW- of TEARAKSLAND, onder *Wageningen*.

Omtrent welk een en ander inmiddels informatiën te bekomen zijn ten Kantore van den Notaris KUIJK, te *Wageningen*. — *Brieven franco.*

† † † Een GEHUWD PERSOON, van de Hervormde Godsdienst, ruim 30 jaren oud, wenscht ten spoedigste of tegen Mei als HUISBEDIENDE of in een Logement in *Gelderland* als KNECHT te worden geplaatst. Zijne Vrouw blijft bij hare oude Moeder te *Zwolle* inwonen, ter ondersteuning in deze drukkende tijden; hij is reeds eenige jaren als Oppasser werkzaam en van goede getuigschriften voorzien.

Te bevragen, in Franeker, bij mevrouw Buitenrust-Heerd *brieven*, bij den Boekhandelaar *J. J. TIJL* te *Zwolle*, onder Letter S.

De Ondergeteekende maakt door deze aan zijne geëerde Begunstigers bekend, dat bij hem zijn te bekomen: *Perziken*- en *Abrikozen-boomen*, 2-jarig geleide *f* 1, 3-jarig geleide *f* 1.75 per stuk; *Platte Peren*- en *Appelen-boomen*, 2-jarig geleide 60 cts., 3-jarig geleide 75 cts. per stuk; dito *Morellen*, van 40—70 cts. per stuk; dito *Pruimen*, 60 cts. per stuk; *Hooge Komboomen*, *Appelen* en *Peren* vruchtdragende; dito *Kroonboomen*, 80 cts. per stuk; *Hooge Mei-Kersen-boomen*, zwaar van kroon en vruchtdragende, 50 cts. per stuk; dito *Pruimen*, in soorten, 70 cts. per stuk; *Halve Mei-Kersen* in soorten, *Appelen*- en *Peeren-boomen*, vruchtdragend, 50 cts. per stuk; *Piramide-*, *Appelen*- en *Peerenboomen*, vruchtdragend, 60 cts. per stuk; *Turkse Fransche Kastanje-boomen*, zwaar van [illegible] kroonen en vruchtdragend, 75 cts. per stuk; *Noorsche Notenboomen*, zware vruchtdragende, van verschillende grootten; dito *Nooten-boomen*; *Struiken* van *Engelsche groote Bessen*, vruchtdragend, in soorten, *f* 7.50 per 100 stuks; *Tulpen-boomen*, van verschillende dikten; zware *Kastanje-Kinaa's*; zwaar geënt en geënt-eerd *Heester-Plantsoen*, van 5—10 voet hoog, *f* 40 de 100 stuks, dito mindere soort *f* 25 de 100 stuks; *Engelsche Struik-Heesters* *f* 20 de 100 stuks; zware *Jasmijn* en *Syringe-Plantsoen*, *f* 15 de 100 stuks: *Roode* en *Witte Engelsche Frambozen*, *f* 1.50 de 100 stuks; *Confij-*, *Annanas-* en *Amandel-Asperse Planten*, 2-jarige *f* 1, 3-jarige *f* 1.50 de 100; *Zilver-* en *Bonten-sparren*, van 3—8 voet, van 25—50 cts. per stuk; *Cederboompjes*, van 3—8 voet, van 30—80 cts. per stuk; *Azalia's*, de schoonste soort, van 30—50 cts. per stuk; *Rododendrums*, van *f* 0.50—*f* 1 per stuk; *Hortensia's*, zware struiken, *f* 5 de 25 stuks; *Dwerg-Rozen*, in soorten, 60 cts. per stuk; *Stamrozen*, de fijnste en mooiste soort, van *f* 0.75—*f* 1 per stuk; *Struikrozen*, in diverse soorten, de schoonste kwaliteit, *f* 10 de 50 stuks; *Maandrozen*, zware struiken, van 10—15 cts. per stuk; extra mooije *Treurwissen* *f* 1.20 per stuk; *Kamperfoelie* in soorten, 30 cts. per stuk; *Klamatis* in soorten, 30 cts. per stuk; *Aardbesiën-planten*, in 8 fijne soorten, ad 40 cts. de 100 stuks; *Dalia's*, extra schoone soorten, *f* 4 de 25 stuks; *Chinesche Asterroosjes* *f* 1.25 de 25 stuks; [illegible] HEESTER-GEWASSEN te veel om hier te noemen, alles tegen civile prijzen. Ook zijn te verkrijgen beste RIET- en MOSCOVISCHE-MATTEN tegen fabrieks-prijs.

H. BOEKHORST,
Boom- en Bloemkweeker te Arnhem,
aan den Utrechtschen Straatweg.
Wijk G, No. 119.

De STOOMBOOT-DIENST tusschen *Rotterdam*, *Vreeswijk* en *Culenborg*, is geregeld voor het Zomer-Saizoen, van 1847, dagelijks, uitgenomen des Zondags.

Des morgens, ten 9 ure van *Vreeswijk* naar *Rotterdam*, en alleen des Dingsdags een uur vroeger (ten 8 ure) van *Culenborg* naar *Rotterdam*.

Des namiddags ten 2 ure van *Rotterdam* naar *Vreeswijk*, en alleen des Maandags doorvarende naar *Culenborg*.

In Correspondentie, door middel van Diligence en Trekschuiten, met den Spoortrein van en naar *Utrecht*, bij *Amsterdam* en *Arnhem*.

Nadere informatiën hieromtrent worden [illegible] bij den heer *J. VAN DIJK JUNIOR*, in het station-gebouw van den Rijn-Spoorweg te *Arnhem*.

Bij den Boekhandelaar *NIJHOFF*, te *Arnhem*, komt heden van de pers:

GEDENKINGEN [illegible] VELDEN *door de overbrenging te water ontginnen*, door Mr. G. *A. DE MEESTER*. Prijs 30 centen.

Marktprijzen.

Arnhem, 20 februari 1847.

Oude Wit van *f* 00.00 tot *f* 0.00; *Nieuwe Wit* van *f* 11.00 tot *f* 13.50; *Roggen* van *f* 10.25 tot *f* 10.75; *Boekweit* van *f* 7.75 tot *f* 8.50; *Gerst* van *f* 7.75 tot *f* 0.00; *Vriesche Haver* van *f* 0.00 tot *f* 00.00; *Voerhaver* van *f* 4.00 tot *f* 4.60; *Witte Bonen* van *f* 0.00 tot *f* 00.00; *Paarde Bonen* van *f* 9.25 tot *f* 0.00; *Graauwe Erwten* van *f* 13.00 tot *f* 00.00; *Groene Erwten* van *f* 15.00 tot *f* 00.00; *Geele Erwten* van *f* 10.75 tot *f* 00.00; *Koolzaad* van *f* 0.00 tot *f* 0.00; *Zwetzaad* van *f* 00.00 tot *f* 00.00; *Klaverzaad* van *f* 00.00 tot *f* 00.00; *Aardappelen* van *f* 3.65 tot *f* 4.25; *Boter* van *f* 0.65 tot *f* 0.85 het pond.

Waterhoogte te Arnhem.

Den 26 Febr. 4 El. 3 Palm 6 Duim gew. Rijn-peil.

Te Arnhem, bij G. A. THIEME, Boekdrukker.